

pudsige er, at netop Halliburton er det firma, som den nuværende vicepræsident, Dick Cheney, spillede en ledende rolle i, før han blev vicepræsident. Han er åbenbart så vigtig for firmaet, at han, ifølge selskabets egne oplysninger, får tildelt årlige betalinger på op til 1 mio. USD for sine tjenester for Halliburton.

Samtidig løber der hele tiden andre oplysninger ind om, hvad de forskellige amerikanske ministerier har tildelt af kontrakter til amerikanske firmaer. Det kan man følge med i ved at abonnere på State Departments nyheds-mailservice, som er gratis.

Her kan man få at vide, at USA og Australien er gået sammen om en omstrukturering af den irakiske landbrugssektor. Her oplyses det, at det amerikanske økonomiministerium har sat en task force til at komme med en plan for en rekonstruktion af de økonomiske nøgleinstitutioner i Irak, og at dette vil komme til at inkludere »væsentlige reformer«.

Der tegner sig et billede af en amerikansk de facto-overtagelse af kontrollen med Irak. Da den danske udviklingskommissær i EU, Poul Nielson, i sidste uge beskyldte USA for det samme, udtrykte han i realiteten bare det, som mange tænker. Og med den danske militære delegation kommer Danmark til at indgå som en faktor, der underbygger og legitimerer denne udvikling, hvad enten vi kan lide det eller ej.

Enhedslisten har foreslået, at det i stedet bliver FN, som kommer ind i billedet. Det er FN, som har de forskellige eksperter i forhold til genopbygning, i forhold til nødhjælp, i forhold til, hvordan man sørger for at igangsætte det nødvendige lokale arbejde osv. Det er FN, som mange gange før har været den organisation, som skulle ind for at rydde op, efter at stormagterne har sluppet deres militære isenkram løs. Så når USA nu insisterer på, at FN kun skal have en rådgivende rolle og være underlagt, hvad den amerikanske administration i sidste ende beslutter, er der for Enhedslisten tale om en økonomisk og politisk udnyttelse af den humanitære situation, som man som besættelsesmagt selv har skabt.

Dette har allerede fået konsekvenser for Blairs regering i England. Her er den engelske udviklingsminister, Claire Short, trådt tilbage den 12. maj 2003. Hun giver som begrundelse, at hun havde fået garanti fra Blair for, at FN efter Irak-

krigen ville komme til at spille en central rolle i genopbygningen af Irak. Med det udspil til FN-resolution, som er lagt på bordet, må man konstatere, at Blair – hvis han ellers mente det han lovede Short og offentligheden, igen er kommet til kort over for Bushregeringen.

Den fejl begår vores egen statsminister ikke. Man må konstatere, at Danmark, med statsminister Anders Fogh Rasmussens udtalelser i forbindelse med hans besøg i USA, entydigt har anbragt sig på USA's side – det er et dårligt valg. Enhedslisten går ind for, at FN kommer ind i Irak og i samarbejde med og med accept fra den irakiske befolkning og dens organisationer begynder arbejdet med at genopbygge landet. Enhedslisten har ingen tillid til den nuværende »koalitions« mål og midler – for at sige det lige ud.

Samtidig må man sige, at det spørgsmål, som oprindeligt igangsatte det hele, og som har domineret Irakkonflikten i årevis: spørgsmålet om masseødelæggelsesvåben, efterhånden har nået det absurde niveau. Den danske regering var med til at godkende, at USA og England gik i gang med krigen mod Irak, fordi USA ikke ville give FN's våbeninspektører mere tid til at lave deres arbejde færdigt. Det ville USA ikke, og nu må man konstatere, at det hverken under krigen eller i den periode, som er gået siden, er lykkedes for den specialgruppe, som USA sendte til Irak, at finde nogen masseødelæggelsesvåben. I Politiken den 12. maj 2003 siger oberst Richard McPhee fra denne gruppe, at »Det var ikke for ingenting, at vi gav vores folk beskyttelsesdragter på. Hvis Irak overvejede at bruge de våben, må der have været noget at anvende. Og vi har ikke fundet det«.

I samme artikel konstaterer flere af specialgruppens medlemmer, at de har undersøgt sneisevis af steder for de flere hundrede tons biologiske og kemiske stoffer, missiler og raketter, hvis eksistens udenrigsminister Colin Powell beskrev for FN's Sikkerhedsråd, og at de efter mange missioner uden resultater har mistet troen på, at de finder noget.

For Enhedslisten kan sådanne oplysninger ikke tolkes som andet, end at USA simpelthen systematisk har vildledt FN's Sikkerhedsråd og verdensoffentligheden for derigennem at skabe opbakning til en militær invasion, som USA under alle omstændigheder ville have uanset masseødelæggelsesvåben eller ej.